

கிராமத்திலிருந்து நகரத்திற்கு வந்து வந்ததில்
 கொண்டிருக்கின்ற கவிஞர் விருந்தை நானில் தனது
 உருவம் செங்கிறார். அங்கு நானில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தை,
 தான் கண்ட பொய்யைப் பற்றிய செய்திகளை ஒரு
 கவிதை வடிவில் வடித்துள்ளார்.

கிராமத்திற்கு வந்த கவிஞரும் அவருடைய தாய்
 உயிரின் பொய்யைப் தெரிந்து வளையப் பட்டையா என்பவர்
 படுத்த படுக்கையில் கிடப்பதாகவும், - கிழக்கின்ற தனையில்
 உன்முகையும் காதி, ஒரு முறை அவரைப் பார்த்துவிட்டு
 வருமாறு கழுகிறார். கவிஞரும் பொய்யைக் காண்பதற்கு
 அவருடைய விட்டிர்திச் செங்கிறார்.

மின் விளக்கு இல்லாத காலம். அங்கு விளக்கு
 ஆடி ஆடி அணைந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வெளிக்கீர்தில்
 பட்டையா தனது கண்களை மூடிய நிலையில் இருந்தான்.
 பெருமான் கோயில் கரு வாகனத்தைப் போல இருந்த
 அவருடைய சிவந்த வளைந்த முகம் செயலற்றிருந்தது.
 முகம் வலியாக சுவாசிக்க இயலாமல் வாய் வலியே
 சுவாசித்துக் கொண்டிருந்தான். அவரது வாயிலிருந்து
 புயல் காற்றைப் போல முச்சு வந்து வருவதும் போவதும்
 இருந்தது.

பட்டையாவின் கடைசி நிமிடங்கள் கணத்தி
 மரியாதையோடு காத்திருந்தன. கண்ணிலிருந்து வருகின்ற
 கண்ணீரு மறைப்பதற்காக இருட்டறைக்கும் நுழைந்தேன்

செய்தம் : பரமபதாயா நமஸ் நிறமம். தங்கத்தாதுப் போக்து
பிண்ணுபித்தா ரொன் நிறம் அகருடைய நிறமாதும். தனது
நிறத்தாது அகரது மகனுக்கே, பேரனுக்கே ஆவம்
திரவின்னல. அகருடைய அடுக்குத்த தலைமுறையின்
அகரது ரொன் நிறத்தாதுப் பெற்றிருக்கவில்லை.

கங்கேச மந்திரம் கங்கன்.

பாதுபேட்டையன் மகேசனயப் போக்து நெருப்புக்

கொழுந்து போல வணங்கித் மேல் சிறங்கியிருக்கும்
மேகனயன் கந்திப்பது போக்து வடிந்து இறங்கும்
காதுகனில் கல் வைக்காது தங்க தருக்குக் [கடுக்கன்கள்]
பிண்ணும். அகருடைய உண்தையான வயதான நொண்ணுறு
வயதா, அகருக்குக் கொஞ்சமாத நனாத்திருக்கும் முடிதன்
மறுத்துக் கனும். முப்பின் கருதாமாத அகருடைய
முடிது கன் போட்டிருக்கும். அது மடிக்குத் சமனான
கோடு போக்து இருக்கும். அவர் கைகனில் வெள்ளிய பூன்
கைத்தடி இருக்கும். கன் முடிதும், வெள்ளிய பூன் கைத்தடியும்
விண்ணாந்தி அவர் வ நடந்து வருட்பேரது ஒரு முக்கோணம்
உயிர் பெறும்.

முக்கோணப்
போக்து

தாய்ப்புகள்.

வண்ண நிறத் துண்தை தலையின் சூது வரிவரியத்தி
சுற்றி, தலைப் பாகை அணிந்திருப்பார்; அவரது அந்த
லாவகத்தில் நாடு காணாது ஸ வுளளத்துக் கருபாத்திரங்கம்
உயிர்க் கொள்ளும்.

மேயு:-

அகருக்கு மேல் சடனா அணிந்து கொள்ளும்
வழங்கும் இவ்வல. மேல் சடனா அணியாது அவரது
மனப்பின் அகலத்தில் கருகணா வெட்டியும், நிறத்தாதுத்
திருத்தி அமைத்தி முண்ணோக்கனின் உதையு நெடியும்.

உருபுபாசனின் அங்கம் 4:

அவ்வாய் பங்குக்குப் போது உரிசின் மிக முக்கிய
நவாய் பங்குப் போன்றிருக்கும். யயபங்குபோல அணைத்
காணப் போகப் போது மையுடைக்கும் பாக்குதோடு
அணைப்பார். அவர் தான் மனைவியிடம், பழநிம்மா.
போனாட்டிக்கு ஏதாச்சும் கொண்டு வர தாய் என்று
~~கொண்டிருக்கிறார்.~~

அறிவு: யாபுடைய தன் விபத்து நிகழ்தல் உருகுதல்
தவிர ஏட்டைப் பிடித்து கைவி கற்றதில்லை. அணைத்
கிவ்விபுதமும், கம்ப ராமையணைத் அணைத் அவருக்கு
நன்றாகத் தெரியும்.

யெருகும்: யல காலங்காது கிடையல் கருக்கின்ற சாய்வு
நாற்றானிடில் அலங்காரத்திற் யாபுடைய, அம்ம நிறைத்
கண்காள் அணைத்து, தனது பெயறு அந்நிலத்தில்
கூறும்படி வினாத்தூண் கேட்க, நான் முதலில்
தினகர்த்துப் பின்னர் உலாபாய்க்கா 'என்று கீட்டி
முடிவின் சமாளித்துக் கூறுப் போது, பெருகிதம்
பொங்க தனது தோள்கள் குழந்தைப்படி கிடப்பார்.
அவரது பிடிப்பினால் வீடே அழிந்திரு நிற்கும்
அனுபவ மொழிகள்:

அவன் விருவிடப் பேசுவின்ற வேளைகளில்
தனது அனுபவத்தினால் தான் அழிந்தவற்றை எளிதே
பொன் மொழிகள் வடிவில் கூறுவார்.
' ஏடு நினைவு கோறு நின்னுமும் '

' புரியாடிவிடல் நிக்காதே
கேட்பது கிடல் விக்காதே '
' கடப்பனா குருக்கிச் செரிச்சவனும் உன்
கம்மங்கடிக் கிவ்விச் செக்குவனும் உன் '

மாட்டுக்குப் பஸ்ஸப் விபச்சயம் பாக்கினும்.
மேலுக்குச் சொல்லப் விபச்சயம் பாக்கினும்.

அப்படி போன்ற அனுபவ ரொடிகன் வேப்பம் பூக்கள்
வெத்திலிருந்து மனமெவென்று 2 திங்கைப் போல

அவ்விதம் வாயிலிருந்து வெந்நிலம்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட:

வாணத்தின் கீழ்க்கு முலையில் பரப்புவென்று
ஒரு மென்மை தோன்றி வாணக் கீழிக்குது. அண்ணல் குதி
மாண்புமிகு சகலமும் அமைச்சருக்கு விடைபெற்று
போகின்றது.